

SUIKER EN SUIKERZIEKTE

Het oorspronkelijke stuk van collega PLOOIJ c.s. (1967) roept toch meer problemen op dan het plaatsen van een suikerklontje op de dieetlijst van een diabetes-patiënt; nl. de vraag, wie de suikerzieken zijn die hij in zijn „proef” opstelling gebruikt. Zolang men o.a. niet weet, over hoeveel eigen insuline de patiënten beschikken, weet men niet of de riet-suiker een extra belasting vormt; uit enkele bloedsuikercurven is dit niet af te lezen.

Wat even belangrijk is, waar is zijn statistiek waaruit blijkt, hoe het op den duur met deze „suiker”-patiënten gaat in vergelijking met de „suikerloze” diabetes-patiënten. Voordat ik aan patiënten, die zich veelal sinds hun jeugd het „zoete” hebben ontzegd, vertel dat wij ons vergist hebben, wil ik meer ervaringsfeiten dan collega PLOOIJ c.s. te berde brengt.

Literatuur: PLOOIJ, M., H. VERLEUR en D. MEYER (1967). Suiker en suikerziekte. *Ned. T. Geneesk.* **III**, 2209.

Amsterdam, 11 december 1967

H. LEVY

Het is onze bedoeling geweest, duidelijk te maken, dat riet-suiker onder de koolhydraten geen speciale plaats inneemt en dat deze waarheid niet alleen geldt voor normale proefpersonen, maar ook voor suikerzieken, ongeacht de „ernst van hun aandoening”, dus ongeacht of zij veel of weinig tolbutamide e.d. of insuline nodig hebben. Zelfs bij een hoge dosering van 50 gram riet-suiker is er geen snellere stijging van de bloedsuikerwaarde, dan bij een gift van 50 gram koolhydraten in andere vormen (zie onze figuur 4).

Het is ook niet goed in te zien waarom het diabetici die wél riet-suiker (saccharose) gebruiken, anders zou vergaan dan de patiënten die alleen maar koolhydraten in de vorm van zetmeel mogen gebruiken. Zetmeel wordt in het maag-darmkanaal omgezet in glucose; saccharose eveneens in het maag-darmkanaal in glucose en fructose; deze laatste wordt dan in de lever voor het grootste gedeelte omgezet in glucose (de rest van de fructose kan zelfs zonder hulp van insuline door de cellen benut worden). Het komt er dus volgens ons op neer, dat, nu het lichaam géén onderscheid maakt tussen de verschillende vormen van koolhydraten, het voor de arts niet rationeel is dit wél te doen.

Overigens spreekt het vanzelf, dat waar wij spreken van riet-suiker, bedoeld wordt saccharose, de suiker die in Nederland gewoonlijk afkomstig is van suikerbieten.

Amsterdam, 21 december 1967

M. PLOOIJ

H. VERLEUR

D. MEYER

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Internationaal kankercongres. — Blijkens bericht van de secretaris-generaal van het Xe internationale kankercongres, Dr. M. M. COPELAND (Anderson Hospital, Houston), zal dit congres in 1970 te Houston (Texas) worden gehouden.

Uitreiking van Nobelprijzen. — In aansluiting op het bericht over het drietal Nobelprijswinnaars voor Fysiologie en Geneeskunde (deze rubriek 1967, bl. 2093) zij nog vermeld dat de prijs voor Natuurkunde is uitgereikt aan HANS BETHE (Verenigde Staten) en voor Scheikunde aan MANFRED EIGEN (West-Duitsland) en de Britten RONALD NORRISH en GEORGE PORTER. De prijswinnaar voor literatuur is de diplomaat en schrijver MIGUEL ANGEL ASTURIAS (Guatemala). De prijs voor de Vrede is dit jaar niet toegekend.

Canada

Een conferentie over hereditaire tyrosinemie. — Het op 18 oktober 1967 verschenen nummer van de *Canadian Medical Association Journal* (bl. 1045) is gewijd aan tyrosinemie. Vierentwintig deelnemers, merendeels uit Quebec (Chicoutimi en Montreal) en Ontario (Toronto en Kingston) afkomstig, droegen met een twaalftal bijdragen tot de op 8 maart 1966 te Toronto gehouden bespreking bij. Blijkens het inleidende woord van het editorial committee is de conferentie voorbereid omdat een aantal collegae in Canada door wetenschappelijk onderzoek „have recently recognized this „new” disease and wanted to discuss the problems they had encountered”. Hereditaire tyrosinemie ontvangt in de jongste literatuur toenemende aandacht en werd ook in Europa (Oslo) niet lang geleden onderwerp van een conferentie. (*Lancet*, 1965, I, bl. 1132.)

Duitsland

Voor de mens besmettelijke apen. — In deze rubriek (1967, bl. 2035) werd reeds gewag gemaakt van een dertigtal zeer ernstige ziektegevallen, voorgekomen onder personeel, werkzaam in een Duitse instelling waar met uit Oost-Afrika ontvangen exemplaren van *Cercopithecus aethiops* werd geëxperimenteerd. Meer bijzonderheden verneemt men uit een rapport van een werkgroep van het Microbiological Research-Establishment, Experimental Station, Porton, Salisbury, Wiltshire. Ongeveer dertig gevallen van een acute besmettelijke ziekte met 7 sterfgevallen deden zich voor. Bloed of weefsel van de slachtoffers bleek pathogeen voor *Cavia cobaya*; in de lever van deze proefdieren waren intracytoplasmische op Rickettsia's of op virussen van de psittacose-lymfogranulomengroep gelijkende vormsels te kleuren (purperrood bij giemsa-, rood bij machiavello-kleuring). (*Lancet*, 25 nov. 1967, bl. 1119.)

Engeland

Snedige specialistische hulp bij ongelukken. — Het Accident Hospital te Birmingham staat sinds 1941 bekend als een model-instelling, zowel van therapeutische als van preventieve reputatie. Het is onbegrijpelijk dat de stichting van dit ziekenhuis aanvankelijk van medische zijde minder hartelijk werd begroet. Reeds aan de leek met gezond verstand moet het klaar zijn dat opnemings van een ongevals-patiënt in een volledig gespecialiseerd ziekenhuis aan de behandeling ten goede kan komen. „The founders of the Birmingham Accident Hospital believed that the very heart of the matter lay in the avoidance of delay.” In een redactionele aantekening van de *Lancet* (1967, 2 dec., bl. 1191) wordt herinnerd aan de 30 jaar geleden geopende fracturenkliniek van LORENZ BÖHLER te Wenen, eveneens een instelling, gefinancierd door verzekeringsmaatschappijen, industriëlen en vakverenigingen, die overtuigd waren geworden dat men geld en tijd kan sparen door gekwetste arbeiders in de kortst mogelijke tijd weer gezond te maken.

Recente toeneming van het aantal jonge verslaafden.

— Blijkens het jongste rapport door de Britse regering inzake de International Treaties on Narcotic Drugs, aan de Verenigde Naties aangeboden, is het aantal geregistreerde verslaafden in de loop van vier jaren gestegen van 635 in 1963 tot 1349 in 1966. Tussen 1965 en 1966 is de verdeling over de leeftijdsgroepen op verrassende wijze veranderd. Uit onderstaande tabel kan men de veranderingen van het aantal verslaafden per leeftijdsgroep uit de percentages aflezen. Tegenover de toeneming van de zeer jeugdigen met 127 pct ziet men een trager toeneming van de volwassen groepen